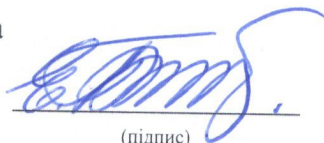

Переклад затверджений

Заступник генерального директора
Урядового офісу координації європейської та
євроатлантичної інтеграції
Секретаріату Кабінету Міністрів України
(найменування посади)

(підпис)

К. Б. Блінда
(ініціали та прізвище)

28 грудня 2021 р.

1986L0635 — UA — 05.09.2006 — 003.001

**Цей документ слугує суто засобом документування, і установи не несуть жодної
відповідальності за його зміст**

► В

ДИРЕКТИВА РАДИ

від 08 грудня 1986 року

про річну звітність і консолідовану звітність банків та інших фінансових установ

(86/635/ЄЕС)

(ОВ L 372, 31.12.1986, с. 1)

Зі змінами, внесеними:

		Офіційний вісник		
		№	сторінка	дата
M1	ДИРЕКТИВОЮ ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ 2001/65/ЄС від 27 вересня 2001 року	L 283	28	27.10.2001
► M2	ДИРЕКТИВОЮ ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ 2003/51/ЄС Текст стосується ЄЄП від 18 червня 2003 року	L 178	16	17.07.2003
► M3	ДИРЕКТИВОЮ ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ 2006/46/ЄС Текст стосується ЄЄП від 14 червня 2006 року	L 224	1	16.08.2006

▼ В

ДИРЕКТИВА РАДИ

від 08 грудня 1986 року

про річну звітність і консолідовану звітність банків та інших фінансових установ

(86/635/ЄЕС)

Цей документ слугує суто засобом документування, і установи не несуть жодної відповідальності за його зміст

► В

ДИРЕКТИВА РАДИ

від 08 грудня 1986 року

про річну звітність і консолідовану звітність банків та інших фінансових установ

(86/635/ЄЕС)

(ОВ L 372, 31.12.1986, с. 1)

Зі змінами, внесеними:

		Офіційний вісник		
		№	сторінка	дата
M1	ДИРЕКТИВОЮ ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ 2001/65/ЄС від 27 вересня 2001 року	L 283	28	27.10.2001
► M2	ДИРЕКТИВОЮ ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ 2003/51/ЄС Текст стосується СЕП від 18 червня 2003 року	L 178	16	17.07.2003
► M3	ДИРЕКТИВОЮ ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ 2006/46/ЄС Текст стосується СЕП від 14 червня 2006 року	L 224	1	16.08.2006

▼ В

ДИРЕКТИВА РАДИ

від 08 грудня 1986 року

про річну звітність і консолідовану звітність банків та інших фінансових установ

(86/635/ЄЕС)

РАДА ЄВРОПЕЙСЬКИХ СПІВТОВАРИСТВ,

Беручи до уваги Договір про заснування Європейського Співтовариства, зокрема його статтю 54(3)(g),

Беручи до уваги пропозицію Комісії (¹),Беручи до уваги висновок Європейського Парламенту (²),Беручи до уваги висновок Економічно-соціального комітету (³),

Оскільки Директива Ради 78/660/ЄЕС від 25 липня 1978 року, що ґрунтується на статті 54(3)(g) Договору, про річну звітність певних типів компаній (⁴), з останніми змінами, внесеними Директивою 84/569/ЄЕС (⁵), не обов'язково повинна застосовуватися до банків та інших фінансових установ, далі — «кредитні установи», до подальшого узгодження; оскільки, з огляду на першочергову важливість цих компаній у Співтоваристві, таке узгодження є необхідним;

Оскільки Директива Ради 83/349/ЄЕС від 13 червня 1983 року, що ґрунтується на статті 54 (3) (g) Договору, про консолідовану звітність (⁶), передбачає відступи для кредитних установ лише до

закінчення кінцевого строку, встановленого для застосування цієї Директиви; оскільки ця Директива, таким чином, повинна також включати конкретні положення для кредитних установ стосовно консолідованої звітності;

Оскільки таке узгодження також стало терміновим через те, що все більше кредитних установ ведуть свою діяльність між національними кордонами; оскільки для кредиторів, боржників і учасників, а також для громадськості, покращена порівнянність річної звітності та консолідованої звітності цих установ є надзвичайно важливою;

Оскільки практично у всіх державах-членах Співтовариства кредитні установи у розумінні Директиви Ради 77/780/ЄЕС від 12 грудня 1977 року про узгодження законів, підзаконних нормативно-правових актів і адміністративних положень щодо започаткування та здійснення діяльності кредитних установ (⁷), які мають багато різних правових форм, конкурують одна з одною у банківському секторі; оскільки, таким чином, вбачається доцільним не зводити узгодження стосовно цих кредитних установ до правових форм, охоплених Директивою 78/660/ЄЕС, проте радше віддати перевагу сфері застосування, що включає всі компанії та фірми, визначені у другому параграфі статті 58 Договору;

Оскільки в частині, що стосується фінансових установ, сферу застосування цієї Директиви необхідно звести до таких фінансових установ, які мають одну із правових форм, зазначених у Директиві 78/660/ЄЕС; оскільки фінансові установи, які не підпадають під дію зазначеної Директиви, повинні автоматично підпадати під дію цієї Директиви;

Оскільки зв'язок з узгодженням стосовно кредитних установ є необхідним через те, що аспекти положень, що регулюють річну звітність та консолідовану звітність, матимуть вплив на інші сфери такого узгодження, такі як вимоги до авторизації та показники, що використовуються в наглядових цілях;

Оскільки, незважаючи на те, що, з урахуванням специфічних характеристик кредитних установ, видається доцільним ухвалити окрему Директиву про річну звітність та консолідовану звітність таких установ, це не встановлює новий ряд правил, окремо від тих, які встановлено згідно з директивами 78/660/ЄЕС та 83/349/ЄЕС; оскільки такі окремі правила не були б ані належними, ані відповідними принципам, що лежать в основі узгодження корпоративного права, зважаючи на важливу роль, яку вони відіграють в економіці Співтовариства, кредитні установи не можуть бути виключені з рамок правил, розроблених для компаній загалом; оскільки, з цієї причини, були враховані лише конкретні характеристики кредитних установ, та в цій Директиві розглядаються лише винятки з правил, які містяться у директивах 78/660/ЄЕС та 83/349/ЄЕС;

Оскільки структура та зміст балансів кредитних установ відрізняється у кожній державі-члені; оскільки ця Директива, таким чином, повинна встановлювати таку саму структуру, номенклатуру і термінологію для балансів усіх кредитних установ у Співтоваристві; оскільки відступи повинні бути дозволені, якщо це обумовлено правовою формою установи або специфікою її діяльності;

Оскільки, якщо потрібно забезпечити порівнянність річної звітності та консолідованої звітності, необхідно вирішити низку основних питань стосовно розкриття різних операцій у балансі та позабалансовому звіті;

Оскільки, в інтересах кращої порівнянності, також необхідно точно визначити зміст різних позицій балансу та позабалансового звіту;

Оскільки те саме застосовується до структури та визначення позицій звіту про прибутки та збитки;

Оскільки порівнянність показників у балансі і звіті про прибутки та збитки також суттєво залежить від показників, за якими активи і зобов'язання вносяться до балансу;

Оскільки, з огляду на конкретні ризики, пов'язані з банківською діяльністю, та на потребу дотримуватися конфіденційності, необхідно передбачити можливість введення позиції зобов'язань до балансу під назвою «Фонд для загальних банківських ризиків»; оскільки було б доцільним з тих самих

причин, щоб державам-членам було дозволено, до подальшого узгодження, надавати кредитним установам певні дискреційні повноваження, зокрема, в оцінюванні кредитів та авансів і певних цінних паперів; оскільки, проте, у цьому останньому випадку держави-члени повинні дозволити таким кредитним установам створити «Фонд для загальних банківських ризиків», як зазначено вище; оскільки було б також доцільним дозволити державам-членам надавати можливість кредитним установам враховувати певні витрати та дохід у звіті про прибутки та збитки;

Оскільки, з огляду на специфіку кредитних установ, також необхідні певні зміни стосовно приміток до звітності;

Оскільки, з наміром встановити рівні умови для якомога більшої кількості кредитних установ, як було у випадку Директиви 77/780/ЄЕС, звільнення від вимог згідно з Директивою 78/660/ЄЕС не передбачається у випадку малих і середніх кредитних установ; оскільки, незважаючи на це, якщо, з огляду на досвід, таке звільнення від вимог виявилось б необхідним, було б можливо передбачити його у подальшому узгодженні; оскільки з тих самих причин сфера застосування дозволяла державам-членам згідно з Директивою 83/349/ЄЕС звільняти материнські компанії від вимоги щодо консолідації, якщо такі компанії, що підлягають консолідації, спільно не перевищують певного розміру, що не поширюється на кредитні установи;

Оскільки застосування положень щодо консолідованої звітності до кредитних установ вимагає певних коригувань деяких правил, застосованих до всіх промислових і комерційних компаній; оскільки було передбачено чіткі правила у випадку змішаних груп, та звільнення від субконсолідації може бути надано відповідно до додаткових умов;

Оскільки, з урахуванням масштабу, з яким банківські мережі поширюються за межі національних кордонів, та їх постійного розвитку, річна звітність та консолідована звітність кредитної установи, головний офіс якої розташований в одній державі-члені, повинна публікуватися в усіх державах-членах, в яких вона має осідок;

Оскільки розгляд проблем, що виникають у зв'язку з предметом цієї Директиви, зокрема, стосовно її застосування, вимагає співпраці представників держав-членів та Комісії у контактному комітеті; оскільки, для уникнення розповсюдження таких комітетів, бажано, щоб така співпраця відбувалася у Комітеті, передбаченому у статті 52 Директиви 78/660/ЄЕС; проте оскільки, при розгляді проблем стосовно кредитних установ, Комітет повинен бути створений належним чином;

Оскільки, з огляду на складність питання, кредитним установам, охопленим цією Директивою, повинен бути наданий довший період, ніж зазвичай, для імплементації її положень;

Оскільки необхідно передбачити умову про перегляд певних положень цієї Директиви після п'яти років її застосування, з урахуванням цілей більшої прозорості та гармонізації,

УХВАЛИЛА ЦЮ ДИРЕКТИВУ:

СЕКЦІЯ I

ПОПЕРЕДНІ ПОЛОЖЕННЯ ТА СФЕРА ЗАСТОСУВАННЯ

Стаття 1

▼ M2

1. ► **M3** Статті 2, 3, 4(1), (3)–(6), статті 6, 7, 13, 14, 15(3) і (4), статті 16–21, 29–35, 37–41, 42 перше речення, 42a–42f, 45(1), 46(1) і (2), 46a, статті 48–50, 50a, 50b, 50c, 51(1) і 51a, 56–59, 60a, 61 і 61a Директиви 78/660/ЄЕС застосовуються до установ, зазначених у статті 2 цієї Директиви, окрім випадків, коли ця Директива передбачає інше. ◀ Проте статті 35(3), 36, 37 і 39(1)–(4) цієї Директиви не

застосовуються стосовно активів і зобов'язань, які оцінюються відповідно до секції 7а Директиви 78/660/ЄЕС.

2. У разі покликання у директивах 78/660/ЄЕС та 83/349/ЄЕС на статті 9, 10 і 10а (баланс) або на статті 22–26 (звіт про прибутки та збитки) Директиви 78/660/ЄЕС, такі покликання вважаються покликаннями на статтю 4 та 4а (баланс) або статті 26, 27 і 28 (звіт про прибутки та збитки) цієї Директиви.

▼В

3. Покликання у директивах 78/660/ЄЕС і 83/349/ЄЕС на статті 31–42 Директиви 78/660/ЄЕС вважаються покликаннями на такі статті, з урахуванням статей 35–39 цієї Директиви.

4. Якщо у зазначених вище положеннях Директиви 78/660/ЄЕС наводиться покликання на позиції балансу, щодо яких ця Директива не передбачає еквівалентного положення, такі покликання вважаються покликаннями на позиції у статті 4 цієї Директиви, що включають відповідні активи і зобов'язання.

Стаття 2

1. Заходи з узгодження, передбачені цією Директивою, застосовують до

- (a) кредитних установ у розумінні першого абзаца статті 1 Директиви 77/780/ЄЕС, якими є компанії або фірми, визначені у другому параграфі статті 58 Договору;
- (b) фінансових установ, які мають одну з правових форм, зазначених у статті 1 (1) Директиви 78/660/ЄЕС, які, на підставі параграфу 2 зазначеної статті, не підпадають під дію зазначеної Директиви.

Для цілей цієї Директиви, «кредитні установи» також включають фінансові установи, якщо контекст не вимагає іншого.

2. Держави-члени не обов'язково повинні застосовувати цю Директиву до:

- (a) кредитних установ, перелічених у статті 2 (2) Директиви 77/780/ЄЕС;
- (b) установ тієї самої держави-члена, які, як визначено у статті 2 (4) (a) Директиви 77/780/ЄЕС, афілійовані з центральним органом у такій державі-члені. У такому випадку, без обмеження застосування цієї Директиви до центрального органу, весь суб'єкт, що складається з центрального органу та його афілійованих установ, повинен подавати консолідовану звітність, у тому числі річний звіт, що складається, перевіряється аудитором та публікується відповідно до цієї Директиви;
- (c) таких кредитних установ:
 - у Греції: ΕΤΕΒΑ (Національний інвестиційний банк промислового розвитку) та Τράπεζα Επενδύσεων (Інвестиційний банк),
 - в Ірландії: Industrial and Provident Societies (Промислові та ощадні товариства),
 - у Великій Британії: Friendly Societies (Дружні товариства) та Industrial and Provident Societies (Промислові та ощадні товариства).

4. Без обмеження статті 2 (3) Директиви 78/660/ЄЕС та до подальшого ухвалення, держави-члени можуть:

- (a) у випадку кредитних установ, зазначених у статті 2 (1) (a) цієї Директиви, які не є компаніями жодного з типів, перелічених у статті 1 (1) Директиви 78/660/ЄЕС, встановлювати правила з відступом від цієї Директиви, якщо правила з відступом є необхідними через правову форму таких установ;
- (b) у випадку спеціалізованих кредитних установ, встановлювати правила з відступом від цієї Директиви, якщо правила з відступом є необхідними через специфіку діяльності таких установ.

Такі правила з відступом можуть передбачати лише приведення у відповідність структури, номенклатури, термінології та змісту позицій у балансі та звіті про прибутки та збитки; вони не можуть мати дію надання дозволу установам, до яких вони застосовуються, надавати менше інформації у їхній звітності, ніж інші установи, які підпадають під дію цієї Директиви.

Держави-члени інформують Комісію про такі кредитні установи, за можливістю, за категоріями, протягом шести місяців після закінчення строку, визначеного у статті 47 (2). Вони повідомляють Комісію про відступи, встановлені для цих цілей.

Такі відступи переглядаються протягом 10 років після нотифікації цієї Директиви. Комісія, якщо доцільно, подає відповідні пропозиції. Крім того, вона подає проміжний звіт протягом п'яти років після нотифікації цієї Директиви.

СЕКЦІЯ 2

ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ СТОСОВНО БАЛАНСУ І ЗВІТУ ПРО ПРИБУТКИ ТА ЗБИТКИ

Стаття 3

У випадку кредитних установ, можливість об'єднання позицій відповідно до статті 4 (3) (а) або (b) Директиви 78/660/ЄЕС обмежується до підпозицій балансу та звіту про прибутки та збитки, яким передують малі літери, та дозволяється лише згідно з правилами, встановленими державами-членами для цих цілей.

СЕКЦІЯ 3

СТРУКТУРА БАЛАНСУ

Стаття 4

▼M2

Держави-члени повинні встановити таку структуру балансу. В якості альтернативи, держави-члени можуть дозволити або вимагати від кредитних установ ухвалення представлення балансу, як визначено у статті 4а.

▼B

Активи

1. Готівка в касі, залишки на рахунках у центральних банках та поштово-ощадних банках
2. Казначейські векселі та інші цінні папери, що рефінансуються центральними банками:
 - (a) Казначейські векселі та подібні цінні папери
 - (b) Інші векселі, що рефінансуються центральними банками (крім випадків, коли національне право не передбачає, що такі векселі повинні бути відображені у позиціях Активи 3 і 4)
3. Кредити та аванси кредитним установам:
 - (a) що підлягають погашенню на вимогу
 - (b) інші кредити та аванси
4. Кредити та аванси клієнтам
5. Боргові цінні папери, у тому числі цінні папери з фіксованим доходом:
 - (a) випущені публічними організаціями

(b) випущені іншими позичальниками, з відображенням окремо:

— власних боргових цінних паперів (крім випадків, коли національне право вимагає їх вирахування із зобов'язань).

6. Акції та інші цінні папери зі змінним доходом

7. Частки участі, із зазначенням окремо:

— часток участі у кредитних установах (крім випадків, коли національне право вимагає їх відображення у примітках до звітності)

8. Акції в афілійованих компаніях, з відображенням окремо:

— акцій у кредитних установах (крім випадків, коли національне право вимагає їх відображення у примітках до звітності)

9. Нематеріальні активи, як описано в позиціях Активи В і С.I статті 9 Директиви 78/660/ЄЕС, з відображенням окремо:

— витрат на заснування, як визначено національним правом, або у тій мірі, в якій національне право дозволяє їх відображення в якості активу (крім випадків, коли національне право вимагає їх відображення у примітках до звітності)

— гудвілу, у випадку, якщо його було придбано за винагороду (крім випадків, коли національне право вимагає його відображення у примітках до звітності)

10. Матеріальні активи, як описано в позиції Активи С.II статті 9 Директиви 78/660/ЄЕС, з відображенням окремо:

— земельних ділянок та будівель, зайнятих кредитною установою для її власної діяльності (крім випадків, коли національне право вимагає їх відображення у примітках до звітності)

11. Неоплачений підписний капітал, з відображенням окремо:

— затребуваного капіталу (крім випадків, коли національне право передбачає включення затребуваного капіталу до зобов'язань, у разі чого капітал, що затребуваний, але ще не оплачений, повинен бути включений або до цієї позиції Активи, або до позиції Активи 14)

12. Власні акції (із зазначенням їх номінальної вартості або, за відсутності номінальної вартості, їх облікової номінальної вартості у мірі, в якій національне право дозволяє їх відображення у балансі)

13. Інші активи

14. Підписний капітал, затребуваний, але не оплачений (крім випадків, коли національне право вимагає, щоб затребуваний капітал було відображено в позиції Активи 11)

15. Попередні платежі та накопичений дохід

16. Збиток за фінансовий рік (крім випадків, коли національне право передбачає його включення до позиції Зобов'язання 14)

Загальні активи

Зобов'язання

1. Суми, що підлягають сплаті кредитним установам:

(a) що підлягають погашенню на вимогу

(b) з узгодженими строками погашення або строками для повідомлення

2. Суми, що підлягають сплаті клієнтам:

(a) ощадні депозити, з відображенням окремо:

— тих, що підлягають погашенню на вимогу, і тих, які мають узгоджені строки погашення або строки для повідомлення, якщо національне право передбачає таку розбивку (крім випадків, коли національне право передбачає надання такої інформації у примітках до звітності)

(b) інші боргові зобов'язання

(ba) що підлягають погашенню на вимогу

(bb) з узгодженими строками погашення або строками для повідомлення

3. Боргові зобов'язання, засвідчені сертифікатами:

(a) випущені боргові цінні папери

(b) інші

4. Інші зобов'язання

5. Нарахування та відстрочені доходи

6. ►M2 Резерви ◀ :

(a) резерви на пенсії та подібні зобов'язання

(b) резерви на сплату податків

(c) інші резерви

7. Прибуток за фінансовий рік (крім випадків, коли національне право передбачає його включення до позиції Зобов'язання 14)

8. Субординовані зобов'язання

9. Підписний капітал (крім випадків, коли національне право передбачає відображення затребуваного капіталу у цій позиції. У такому разі, суми підписного капіталу та оплаченого капіталу необхідно відображати окремо)

10. Рахунок премій за акціями

11. Резерви

12. Резерв переоцінки

13. Перенесений на майбутній період прибуток або збиток

14. Прибуток або збиток за фінансовий рік (крім випадків, коли національне право вимагає відображення цієї позиції у позиції Активи 16 або позиції Зобов'язання 7)

Загальні зобов'язання

Позабалансові позиції

1. Умовні зобов'язання, з відображенням окремо:

— акцептів та індосаментів

— гарантій та активів, наданих в якості забезпечення

2. Взяті на себе зобов'язання, з відображенням окремо:

— взятих на себе зобов'язань, що виникають з операцій продажу та операцією репо

▼M2

Стаття 4а

Замість представлення позицій балансу відповідно до статті 4, держави-члени можуть дозволити чи вимагати від кредитних установ, або певних класів кредитної установи, представляти такі позиції із

класифікацією за їхнім характером або у порядку їх відносної ліквідності, за умови, що надана інформація є принаймні еквівалентною інформації, що вимагається на інших підставах у статті 4.

Стаття 5

Наведені нижче позиції відображаються окремо в якості підпозицій відповідних позицій:

- вимог, засвідчених або не засвідчених сертифікатами, до афілійованих компаній, та включених до позицій Активи 2–5,
- вимог, засвідчених або не засвідчених сертифікатами, до компаній, з якими кредитна установа пов'язана за допомогою частки участі, та включених до позицій Активи 2–5,
- зобов'язань, засвідчених або не засвідчених сертифікатами, до афілійованих компаній, та включених до позицій Зобов'язання 1, 2, 3 та 8.
- зобов'язань, засвідчених або не засвідчених сертифікатами, до компаній, з якими кредитна установа пов'язана за допомогою частки участі, та включених до позицій Зобов'язання 1, 2, 3 та 8.

Стаття 6

1. Субординовані активи відображаються окремо, в якості підпозицій позицій структури та підпозицій, створених відповідно до статті 5.
2. Активи, засвідчені або не засвідчені сертифікати, є субординованими, якщо, у разі ліквідації або банкрутства, вони повинні погашатися лише після виконання вимог інших кредиторів.

Стаття 7

Держави-члени можуть дозволити розкриття інформації, зазначеної у статтях 5 і 6, з належною розбивкою на різні відповідні позиції, у примітках до звітності.

Стаття 8

1. Активи повинні відображатися у відповідних розділах балансу, навіть якщо кредитна установа, що складає баланс, надала їх в якості забезпечення своїх власних зобов'язань або зобов'язань третіх осіб або іншим чином відступила їх в якості забезпечення третім особам.
2. Кредитна установа не повинна включати до свого балансу активи, надані в якості забезпечення або іншим чином відступлені їй в якості забезпечення, крім випадків, коли такі активи мають форму готівки в касі такої кредитної установи.

Стаття 9

1. Якщо кредит надано синдикатом, що складається з декількох кредитних установ, кожна кредитна установа, що є частиною синдикату, повинна відображати лише ту частину загального кредиту, який вона фінансувала самостійно.
2. Якщо, у випадку синдикуваного кредиту, як описано у параграфі 1, сума коштів, гарантованих кредитною установою, перевищує суму, яку вона надала, будь-яка додаткова частина гарантії відображається як умовне зобов'язання (в позабалансовій позиції 1, другий абзац).

Стаття 10

1. Кошти, якими розпоряджається кредитна установа від свого імені, проте за дорученням третіх осіб, повинні бути відображені в балансі, якщо кредитна установа отримує правовий титул на відповідні активи. Загальна сума таких активів і зобов'язань повинна відображатися окремо або у примітках до звітності, з розбивкою на різні позиції Активи і Зобов'язання. Проте держави-члени можуть надати дозвіл на відображення таких коштів у позабалансових позиціях, за умови, що існуватимуть спеціальні

правила, за якими такі кошти можуть бути виключені з активів, доступних для розподілу, у разі ліквідації кредитної установи (або подібних процедур).

2. Активи, придбані від імені та за дорученням третіх осіб, не повинні бути відображені у балансі.

Стаття 11

Лише ті суми, які можуть у будь-який час бути зняті без повідомлення, або щодо яких було узгоджено строк погашення або період для повідомлення тривалістю 24 години або один робочий день, вважатимуться такими, що можуть бути погашені на вимогу.

Стаття 12

1. Операції з продажу та операції репо означають операції, які передбачають передачу кредитною установою або клієнтом («особа, що здійснює передачу») іншій кредитній установі або клієнту («набувач») активів, наприклад, векселів, боргових зобов'язань або обігових цінних паперів, за умови домовленості про те, що відповідні активи згодом будуть передані назад особі, що здійснює передачу, за визначеною ціною.

2. Якщо набувач зобов'язується повернути активи в дату, яку визначила або яку визначить особа, що здійснює передачу, відповідна операція вважатиметься дійсною операцією з продажу та операцією репо.

3. Проте, якщо набувач просто має право повернути активи за ціною купівлі або за іншу заздалегідь узгоджену суму, в дату, яка визначена або буде визначена, відповідна операція вважатиметься операцією з продажу з правом зворотного викупу.

4. У випадку операцій з продажу та операцій репо, зазначених у параграфі 2, передані активи продовжують відображатися у балансі особи, що здійснює передачу; ціна купівлі, отримана особою, що здійснює передачу, відображається як сума, що підлягає сплаті набувачу. Крім того, вартість переданих активів відображається у примітках до звітності особи, що здійснює передачу. Набувач не має права відображати передані активи у своєму балансі; ціна купівлі, сплачена набувачем, відображається як сума, що підлягає сплаті особою, що здійснює передачу.

5. Проте у випадку операцій з продажу та операцій репо, зазначених у параграфі 3, особа, що здійснює передачу, не має права відображати у своєму балансі передані активи; такі позиції відображаються як активи у балансі набувача. Особа, що здійснює передачу, повинна внести у позабалансову позицію 2 суму, рівну ціні, узгодженій на випадок зворотного викупу.

6. Жодні форвардні валютні операції, опціони, операції, що передбачають випуск боргових цінних паперів із зобов'язанням зворотного викупу всього або частини випуску до настання строку погашення будь-яких подібних операцій, не вважатимуться операціями з продажу та операціями репо у розумінні цієї статті.

СЕКЦІЯ 4

СПЕЦІАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ ЩОДО ПЕВНИХ ПОЗИЦІЙ БАЛАНСУ

Стаття 13

Активи: Позиція 1 — Готівка в касі, залишки на рахунках у центральних банках та поштово-ощадних банках

1. Готівка в касі становитиме законний платіжний засіб, у тому числі іноземні векселі та монети.

2. Ця позиція може включати лише залишки на рахунках у центральних банках та поштово-ощадних банках країни або країн, у яких кредитна установа має осідок. Такі залишки повинні бути доступними

для використання у будь-який час. Інші вимоги до таких органів повинні відображатися як кредити та аванси кредитним установам (позиція Активи 3) або як кредити та аванси клієнтам (позиція Активи 4).

Стаття 14

Активи: Позиція 2 — Казначейські векселі та інші цінні папери, які підлягають рефінансуванню у центральних банках

1. Ця позиція повинна включати, в (а), казначейські векселі та подібні цінні папери, тобто казначейські векселі, казначейські сертифікати та подібні боргові інструменти, випущені публічними організаціями, які підлягають рефінансуванню в центральних банках країни або країн, у яких кредитна установа має осідок. Ті боргові інструменти, випущені публічними організаціями, які не відповідають зазначеній вище умові, відображаються у підпозиції Активи 5 (а).
2. Ця позиція повинна включати, в (b), векселі, які підлягають рефінансуванню в центральних банках, тобто векселі, що зберігаються у портфелі, які було придбано у кредитних установ або у клієнтів, у випадках, коли вони, згідно з національним правом, підлягають рефінансуванню у центральних банках країни або країн, у яких кредитна установа має осідок.

Стаття 15

Активи: Позиція 3 — Кредити та аванси кредитним установам

1. Кредити та аванси кредитним установам повинні охоплювати всі кредити та аванси, що виникають із банківських операцій, внутрішнім або іноземним кредитним установам від кредитної установи, що складає баланс, незалежно від їх фактичного призначення.

Єдиним винятком є кредити та аванси, представлені борговими зобов'язаннями або будь-яким іншим забезпеченням, які повинні бути відображені в позиції Активи 5.

2. Для цілей цієї статті, кредитні установи повинні охоплювати всі компанії, які містяться у списку, що публікується в *Офіційному віснику Європейських Співтовариств* відповідно до статті 3 (7) Директиви 77/780/ЄЕС, а також центральні банки та офіційні внутрішні та міжнародні банківські організації та всі приватні і державні компанії, які не створені у Співтоваристві, проте які відповідають визначенню у статті 1 Директиви 77/780/ЄЕС.

Кредити та аванси компаніям, які не відповідають зазначеним вище умовам, відображаються у позиції Активи 4.

Стаття 16

Активи: Позиція 4 — Кредити та аванси клієнтам

Кредити та аванси клієнтам повинні охоплювати всі типи активів у формі вимог до внутрішніх та іноземних клієнтів, окрім кредитних установ, незалежно від їх фактичного призначення.

Єдиним винятком є кредити та аванси, представлені борговими зобов'язаннями або будь-яким іншим забезпеченням, які повинні бути відображені в позиції Активи 5.

Стаття 17

Активи: Позиція 5 — Боргові цінні папери, у тому числі цінні папери з фіксованим доходом

1. Ця позиція охоплює оборотні боргові цінні папери, у тому числі цінні папери з фіксованим доходом, випущені кредитними установами, іншими компаніями або публічними організаціями; проте такі цінні папери, випущені останніми, включаються лише у разі, якщо вони не повинні відображатися у позиції Активи 2.

2. Цінні папери під відсотки, ставки яких змінюються відповідно до специфічних факторів, наприклад, відсоткова ставка на міжбанківському ринку або на євrorинку, також повинні вважатися борговими цінними паперами, у тому числі цінними паперами з фіксованим доходом.
3. Лише викуплені та оборотні власні боргові цінні папери можуть бути включені до підпозиції 5 (b).

Стаття 18

Зобов'язання: Позиція 1 — Суми, що підлягають сплаті кредитним установам

1. Суми, що підлягають сплаті кредитним установам, повинні включати всі суми, що виникають з банківських операцій, що підлягають сплаті іншим внутрішнім або іноземним кредитним установам від кредитної установи, що складає баланс, незалежно від їх фактичного призначення.

Єдиним винятком є зобов'язання, представлені борговими зобов'язаннями або будь-яким іншим забезпеченням, які повинні бути відображені в позиції Зобов'язання 3.

2. Для цілей цієї статті, кредитні установи повинні охоплювати всі компанії, які містяться у списку, що публікується в *Офіційному віснику Європейських Співтовариств* відповідно до статті 3 (7) Директиви 77/780/ЄЕС, а також центральні банки та офіційні внутрішні та міжнародні банківські організації та всі приватні і державні компанії, які не створені у Співтоваристві, проте які відповідають визначенню у статті 1 Директиви 77/780/ЄЕС.

Стаття 19

Зобов'язання: Позиція 2 — Суми, що підлягають сплаті клієнтам

1. Суми, що підлягають сплаті клієнтам, повинні включати всі суми, що підлягають сплаті кредиторам, які не є кредитними установами у розумінні статті 18, незалежно від їх фактичного призначення.

Єдиним винятком є зобов'язання, представлені борговими зобов'язаннями або будь-яким іншим забезпеченням, які повинні бути відображені в позиції Зобов'язання 3.

2. Лише депозити, які відповідають умовам, встановленим у національному праві, вважаються ощадними депозитами.

3. Ощадні облігації повинні відображатися у відповідній підпозиції лише у разі, якщо вони не представлені оборотними сертифікатами.

Стаття 20

Зобов'язання: Позиція 3 — Боргові зобов'язання, засвідчені сертифікатами

1. Ця позиція повинна включати як боргові цінні папери та боргові зобов'язання, для яких було видано оборотні сертифікати, зокрема, депозитні розписки, «*bons de caisse*», так і зобов'язання, що виникають із власних акцептів і простих векселів.

2. Лише акцепти, які кредитна установа випустила для свого власного рефінансування, та стосовно яких вона є відповідальною стороною в першу чергу («трассат»), вважаються власними акцептами.

Стаття 21

Зобов'язання: Позиція 8 — Субординовані зобов'язання

Якщо в договорі обумовлено, що у разі ліквідації або банкрутства зобов'язання, незалежно від того, чи вони засвідчені сертифікатами, повинні погашатися лише після виконання вимог усіх інших кредиторів, відповідні зобов'язання повинні відображатися у цій позиції.

Стаття 22

Зобов'язання: Позиція 9 — Підписний капітал

Ця позиція охоплює всі суми, незалежно від їх фактичного призначення, які, відповідно до організаційно-правової форми відповідної установи, вважаються відповідно до національного права власним капіталом, на який підписані акціонери або інші власники.

Стаття 23

Зобов'язання: Позиція 11 — Резерви

Ця позиція повинна охоплювати всі типи резервів, перелічених у статті 9 Директиви 78/660/ЄЕС у позиції Зобов'язання А.IV, як зазначено у ній. Держави-члени можуть також визначити інші типи резервів, якщо це необхідно для кредитних установ, організаційно-правові форми яких не охоплюються Директивою 78/660/ЄЕС.

Типи резерву, зазначені у першому параграфі, повинні відображатися окремо, в якості підпозицій позиції Зобов'язання 11, у балансах відповідних кредитних установ, окрім резерву переоцінки, що відображається у позиції 12.

Стаття 24

Позабалансові позиції: Позиція 1 — Умовні зобов'язання

Ця позиція повинна охоплювати всі операції, за якими установа гарантувала виконання зобов'язань третьою особою.

У примітках до звітності необхідно зазначити характер і суму будь-якого типу умовного зобов'язання, що є суттєвим стосовно діяльності установи.

Зобов'язання, що виникають з індосаменту переоблікованих векселів, повинні бути включені до цієї позиції лише у разі, якщо національне право не вимагає іншого. Те саме застосовується до акцептів, окрім власних акцептів.

Поручительства та активи, надані в якості забезпечення, повинні включати всі прийняті гарантійні зобов'язання та активи, надані в якості забезпечення від імені третіх осіб, зокрема, стосовно поручительств та безвідкличних акредитивів.

Стаття 25

Позабалансові позиції: Позиція 2 — Взяті на себе зобов'язання

Ця позиція повинна включати кожне безвідкличне зобов'язання, яке може призвести до виникнення ризику.

У примітках до звітності необхідно зазначити характер і суму будь-якого типу зобов'язання, що є суттєвим стосовно діяльності установи.

Взяті на себе зобов'язання, що виникають з операцій продажу та операцій репо, включають зобов'язання, прийняті кредитною установою у контексті операцій з продажу та зворотного викупу (на підставі твердих угод щодо продажу з правом зворотного викупу) у розумінні статті 12 (3).

СЕКЦІЯ 5

СТРУКТУРА ЗВІТУ ПРО ПРИБУТКИ ТА ЗБИТКИ

Стаття 26

Для представлення звіту про прибутки та збитки, держави-члени повинні встановити одну або обидві структури, передбачені у статтях 27 і 28. Якщо держава-член встановлює обидві структури, вона може дозволити компаніям обирати між ними.

▼ M2

Як відступ від статті 2(1) Директиви 78/660/ЄЕС, держави-члени можуть дозволити чи вимагати від усіх кредитних установ або будь-яких класів кредитної установи представляти звіт про результати їхньої діяльності замість представлення позицій прибутків та збитків відповідно до статей 27 або 28 за умови, що надана інформація є принаймні еквівалентною інформації, що вимагається на інших підставах у таких статтях.

▼ В

Стаття 27

Вертикальна структура

1. Відсотки до отримання та подібні доходи, з відображенням окремо тих, що виникають з цінних паперів з фіксованим доходом
2. Відсотки, що підлягають сплаті, та подібні витрати
3. Дохід від цінних паперів:
 - (a) Дохід від акцій та інших цінних паперів зі змінним доходом
 - (b) Дохід від часток участі
 - (c) Дохід від акцій в афілійованих компаніях
4. Комісії до отримання
5. Комісії, що підлягають сплаті
6. Чистий прибуток або чистий збиток від фінансових операцій
7. Інші операційні доходи
8. Загальні адміністративні витрати:
 - (a) Витрати на персонал, з відображенням окремо:
 - заробітної плати та окладів
 - витрат на соціальне забезпечення, з окремим відображенням витрат, що стосуються пенсій
 - (b) Інші адміністративні витрати
9. Коригування вартості стосовно позицій Активи 9 і 10
10. Інші операційні витрати
11. Коригування вартості стосовно кредитів та авансів і резервів на умовні зобов'язання та на взяті на себе зобов'язання
12. Повторне коригування вартості стосовно кредитів та авансів і резервів на умовні зобов'язання та на взяті на себе зобов'язання
13. Коригування вартості стосовно обігових цінних паперів, що утримуються в якості фінансових основних засобів, часток участі та акцій в афілійованих компаніях
14. Повторні коригування вартості стосовно обігових цінних паперів, що утримуються в якості фінансових основних засобів, часток участі та акцій в афілійованих компаніях
15. Податок на прибуток або збиток від звичайної діяльності

16. Прибуток або збиток від звичайної діяльності після вирахування податків
17. Надзвичайний дохід
18. Надзвичайні витрати
19. Надзвичайний прибуток або збиток
20. Податок на надзвичайний прибуток або збиток
21. Надзвичайний прибуток або збиток після вирахування податків
22. Інші податки, не відображені у попередніх позиціях
23. Прибуток або збиток за фінансовий рік

Стаття 28

Горизонтальна структура

A. *Витрати*

1. Відсотки, що підлягають сплаті, та подібні витрати
2. Комісії, що підлягають сплаті
3. Чистий збиток від фінансових операцій
4. Загальні адміністративні витрати:
 - (a) Витрати на персонал, з відображенням окремо:
 - заробітної плати та окладів
 - витрат на соціальне забезпечення, з окремим відображенням витрат, що стосуються пенсій
 - (b) Інші адміністративні витрати
5. Коригування вартості стосовно позицій Активи 9 і 10
6. Інші операційні витрати
7. Коригування вартості стосовно кредитів та авансів і резервів на умовні зобов'язання та на взяті на себе зобов'язання
8. Коригування вартості стосовно обігових цінних паперів, що утримуються в якості фінансових основних засобів, часток участі та акцій в афілійованих компаніях
9. Податок на прибуток або збиток від звичайної діяльності
10. Прибуток або збиток від звичайної діяльності після вирахування податків
11. Надзвичайні витрати
12. Податок на надзвичайний прибуток або збиток
13. Надзвичайний збиток після вирахування податків
14. Інші податки, не відображені у попередніх позиціях
15. Прибуток за фінансовий рік

B. *Дохід*

1. Відсотки до отримання та подібні доходи, з відображенням окремо тих, що виникають з цінних паперів з фіксованим доходом
2. Дохід від цінних паперів:
 - (a) Дохід від акцій та інших цінних паперів зі змінним доходом

- (b) Дохід від часток участі
- (c) Дохід від акцій в афілійованих компаніях
- 3. Комісії до отримання
- 4. Чистий прибуток від фінансових операцій
- 5. Повторне коригування вартості стосовно кредитів та авансів і резервів на умовні зобов'язання та на взяті на себе зобов'язання
- 6. Повторні коригування вартості стосовно обігових цінних паперів, що утримуються в якості фінансових основних засобів, часток участі та акцій в афілійованих компаніях
- 7. Інші операційні доходи
- 8. Прибуток або збиток від звичайної діяльності після вирахування податків
- 9. Надзвичайний дохід
- 10. Надзвичайний прибуток після вирахування податків
- 11. Збиток за фінансовий рік

СЕКЦІЯ 6

СПЕЦІАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ ЩОДО ПЕВНИХ ПОЗИЦІЙ ЗВІТУ ПРО ПРИБУТКИ ТА ЗБИТКИ

Стаття 29

Стаття 27, позиції 1 і 2 (вертикальна структура)

Стаття 28, позиції А 1 та В 1 (горизонтальна структура)

Відсотки до отримання та подібний дохід і відсотки, що підлягають сплаті, та подібні витрати.

Ці позиції повинні включати всі прибутки та збитки, що виникають з банківської діяльності, у тому числі:

- (1) весь дохід від активів, внесений до позицій Активи 1–5 у балансі, незалежно від методу розрахунку. Такий дохід повинен також включати дохід, що виникає з розповсюдження на часовій основі знижки на активи, придбані за суму, вказану нижче, та зобов'язання, прийняті за суму, зазначену вище, суму, що підлягає сплаті у строк;
- (2) всі витрати, що виникають із зобов'язань, внесених до позицій Зобов'язання 1, 2, 3 і 8, незалежно від методу розрахунку. Такі витрати повинні також включати витрати, що виникають з розповсюдження на часовій основі премії на активи, придбані за суму, вказану вище, та зобов'язання, прийняті за суму, зазначену нижче, суму, що підлягає сплаті у строк;
- (3) дохід і витрати, що виникають із захищених форвардних контрактів, розподілені на фактичний строк дії контракту та подібні за характером до відсотків;
- (4) збори та комісія, подібні за характером до відсотків та розраховані на часовій основі або з урахуванням суми вимоги або зобов'язання.

Стаття 30

Стаття 27, позиція 3 (вертикальна структура)

Стаття 28, позиція В 2 (горизонтальна структура)

Дохід від акцій та інших цінних паперів зі змінним доходом, з часток участі та з акцій в афілійованих компаніях

Ця позиція охоплює всі дивіденди та інший дохід від цінних паперів зі змінним доходом, з часток участі та з акцій в афілійованих компаніях. Дохід від акцій в інвестиційних компаніях також повинен бути включений до цієї позиції.

Стаття 31

Стаття 27, позиції 4 і 5 (вертикальна структура)

Стаття 28, позиції А 2 і В 3 (горизонтальна структура)

Комісії до отримання та комісії, що підлягають сплаті

Без обмеження статті 29, комісії до отримання повинні включати дохід стосовно всіх послуг, наданих третім особам, та комісії, що підлягають сплаті, повинні включати витрати на послуги, надані третіми особами, зокрема,

- комісії за управління гарантіями, кредитами від імені інших позикодавців та операції з цінними паперами від імені третіх осіб,
- комісії та інші витрати і дохід стосовно платіжних операцій, витрат на ведення рахунків та комісії за зберігання та управління цінними паперами,
- комісії за валютні операції та за продаж і купівлю монет і дорогоцінних металів від імені третіх осіб,
- комісії, стягнені за брокерські послуги у зв'язку із договорами про депонування збережень та страховими договорами і кредитами.

Стаття 32

Стаття 27, позиція 6 (вертикальна структура)

Стаття 28, позиція А 3 або позиція В 4 (горизонтальна структура)

Чистий прибуток або чистий збиток від фінансових операцій.

Ця позиція охоплює:

1. чистий прибуток або збиток від операцій із цінними паперами, які не утримуються як фінансові основні засоби, разом із коригуваннями і повторними коригуваннями вартості таких цінних паперів, беручи до уваги, якщо застосовується стаття 36 (2), різницю, що виникає із застосування зазначеної статті; проте у таких державах-членах, які здійснюють право, передбачене у статті 37, такі чисті прибутки або збитки та коригування вартості і повторні коригування вартості включаються лише у разі, якщо вони стосуються цінних паперів, включених до торгового портфелю;
2. чистий прибуток або збиток від валютних операцій, без обмеження статті 29, пункт 3;
3. чисті прибутки та збитки від будь-яких інших операцій із купівлі та продажу, до яких залучено фінансові інструменти, у тому числі дорогоцінні метали.

Стаття 33

Стаття 27, позиції 11 і 12 (вертикальна структура)

Стаття 28, позиції А 7 і В 5 (горизонтальна структура)

Коригування вартості стосовно кредитів та авансів і резервів на умовні зобов'язання та на взяті на себе зобов'язання

Повторні коригування вартості стосовно кредитів та авансів і резервів на умовні зобов'язання та на взяті на себе зобов'язання.

1. Ці позиції повинні включати, з одного боку, витрати на коригування вартості стосовно кредитів та авансів, які повинні відображатися в позиціях Активи 3 і 4, та резерви на умовні зобов'язання та на

взяті на себе зобов'язання, які повинні бути відображені як Позабалансові позиції 1 і 2, та, з іншого боку, кредити від стягнення списаних кредитів та авансів і суми, списані після попередніх коригувань вартості та резервів.

2. У таких державах-членах, які здійснюють право, передбачене у статті 37, ця позиція повинна також включати чистий прибуток або збиток від операцій із цінними паперами, включений у позиції Активи 5 і 6, які не утримуються ні як фінансові основні засоби, як визначено у статті 35 (2), ні включені до торгового портфелю, разом з коригуваннями і повторними коригуваннями вартості таких цінних паперів, беручи до уваги, якщо застосовується стаття 36 (2), різницю, що виникає із застосування зазначеної статті. Номенклатура цієї позиції ухвалюється відповідно.

3. Держави-члени можуть дозволити здійснення взаємозаліку витрат і доходів, охоплених цими позиціями, таким чином, щоб було відображено лише чисту позицію (дохід або витрати).

4. Коригування вартості стосовно кредитів та авансів кредитним установам, клієнтам, компаніям, з якими кредитна установа пов'язана частками участі, та афілійованим компаніям, відображаються окремо у примітках до звітності, якщо вони є суттєвими. Це положення не обов'язково повинно застосовуватися, якщо держава-член дозволяє здійснення взаємозаліку відповідно до параграфа 3.

Стаття 34

Стаття 27, позиції 13 і 14 (вертикальна структура)

Стаття 28, позиції А 8 і В 5 (горизонтальна структура)

Коригування вартості стосовно обігових цінних паперів, що утримуються в якості фінансових основних засобів, часток участі та акцій в афілійованих компаніях

Повторні коригування вартості стосовно обігових цінних паперів, що утримуються в якості фінансових основних засобів, часток участі та акцій в афілійованих компаніях.

1. Ці позиції повинні включати, з одного боку, витрати на коригування вартості стосовно активів, відображених в позиціях Активи 5–8, та, з іншого боку, всі суми, списані після попередніх коригувань вартості, якщо витрати та доходи стосуються обігових цінних паперів, що утримуються як фінансові основні засоби, як визначено у статті 35 (2), часток участі та акцій в афілійованих компаніях.

2. Держави-члени можуть дозволити здійснення взаємозаліку витрат і доходів, охоплених цими позиціями, таким чином, щоб було відображено лише чисту позицію (дохід або витрати).

3. Коригування вартості стосовно таких обігових цінних паперів, часток участі та акцій в афілійованих компаніях відображаються окремо у примітках до звітності, якщо вони є суттєвими. Це положення не обов'язково повинно застосовуватися, якщо держава-член дозволяє здійснення взаємозаліку відповідно до параграфа 2.

СЕКЦІЯ 7

ПРАВИЛА ОЦІНЮВАННЯ

Стаття 35

1. Позиції Активи 9 і 10 повинні завжди оцінюватися як основні засоби. Активи, включені до інших балансових позицій, повинні оцінюватися як основні засоби, якщо вони призначені для використання на постійній основі у ході звичайної діяльності компаній.

2. При згадуванні фінансових основних засобів у секції 7 Директиви 78/660/ЄЕС, цей термін у випадку кредитних установ означатиме частки участі, акції в афілійованих компаніях та цінні папери, призначені для використання на постійній основі у ході звичайної діяльності установи.

3.

- (a) Боргові цінні папери, у тому числі цінні папери з фіксованим доходом, що утримуються як фінансові основні засоби, повинні відображатися у балансі за ціною купівлі. Проте держави-члени можуть вимагати або дозволити відображення таких боргових цінних паперів у балансі у сумі, що підлягає сплаті в строк.
- (b) Якщо ціна купівлі таких боргових цінних паперів перевищує суму, що підлягає сплаті в строк погашення, сума різниці повинна нараховуватися на рахунок прибутків та збитків. Проте держави-члени можуть вимагати або дозволити списання суми різниці частинами, таким чином, щоб її було повністю списано до моменту погашення боргових цінних паперів. Різниця повинна відображатися окремо у балансі або у примітках до звітності.
- (c) Якщо ціна купівлі таких боргових цінних паперів є нижчою за суму, що підлягає сплаті в строк погашення, держави-члени можуть вимагати або дозволити, щоб суму різниці було включено у дохід частинами за період, що залишився, до погашення. Різниця повинна відображатися окремо у балансі або у примітках до звітності.

Стаття 36

- 1. Якщо обігові цінні папери, які не утримуються як фінансові основні засоби, відображаються у балансі за ціною купівлі, кредитні установи відображають у примітках до їхньої звітності різницю між ціною купівлі та вищою ринковою вартістю на дату балансу.
- 2. Проте держави-члени можуть вимагати або дозволити відображення таких обігових цінних паперів у балансі за вищою ринковою вартістю на дату балансу. Різниця між ціною купівлі та вищою ринковою вартістю відображається у примітках до звітності.

Стаття 37

- 1. Стаття 39 Директиви 78/660/ЄЕС застосовується до оцінювання кредитів та авансів, боргових цінних паперів, акцій та інших цінних паперів зі змінним доходом кредитних установ, які не утримуються як фінансові основні засоби.
- 2. Проте до подальшого узгодження держави-члени можуть дозволити:
 - (a) щоб кредити та аванси кредитним установам і клієнтам (позиції Активи 3 і 4) та боргові цінні папери, акції та інші цінні папери зі змінним доходом, включені до позицій Активи 5 і 6, які ні утримуються як фінансові основні засоби, як визначено у статті 35 (2), ні включені до торгового портфелю, відображалися за вартістю, нижчою за вартість, яка була б визначена із застосування статті 39 (1) Директиви 78/660/ЄЕС, якщо це вимагається з міркувань розсудливості з огляду на конкретні ризики, пов'язані з банківською діяльністю. Проте різниця між двома показниками не повинна становити більше 4 % загальної суми активів, зазначених вище, після застосування вказаної вище статті 39;
 - (b) щоб нижча вартість, що визначається із застосування підпараграфу (a), підтримувалася до тих пір, поки кредитна установа не вирішить скоригувати її;
 - (c) якщо держава-член здійснює право, передбачене у підпараграфі (a), ні стаття 36 (1) цієї Директиви, ні стаття 40 (2) Директиви 78/660/ЄЕС не застосовується.

Стаття 38

- 1. До подальшого узгодження, ті держави-члени, що здійснюють право, передбачене у статті 37, повинні дозволити, і ті держави-члени, що не здійснюють таке право, можуть дозволити введення позиції Зобов'язання 6А під назвою «Фонд на загальні банківські ризики». Така позиція повинна включати ті суми, які кредитна установа вирішує відкласти для покриття таких ризиків, якщо це вимагається з огляду на конкретні ризики, пов'язані з банківською діяльністю.

2. Чистий залишок збільшення та зменшення «Фонду на загальні банківські ризики» необхідно відображати окремо у звіті про прибутки та збитки.

Стаття 39

1. Активи та зобов'язання, виражені в іноземній валюті, необхідно перерахувати за поточним валютним курсом, що діє на дату балансу. Проте держави-члени можуть вимагати або дозволити, щоб активи, що утримуються як фінансові основні засоби та матеріальні і нематеріальні активи, не охоплені або не прямо охоплені ні на спотових, ні на форвардних ринках, були перераховані за курсами, що діють на дати їх придбання.

2. Незавершені форвардні та спотові валютні операції необхідно перераховувати за поточними валютними курсами, що діють на дату балансу.

Проте держави-члени можуть вимагати, щоб форвардні операції перераховувалися за форвардним курсом, що діє на дату балансу.

3. Без обмеження статті 29 (3), різниці між балансовою вартістю активів, зобов'язань та форвардних операцій і сумами, отриманими від перерахунку відповідно до параграфів 1 і 2, повинні відображатися у звіті про прибутки та збитки. Проте держави-члени вимагають або дозволяють, щоб різниці, отримані від перерахунку відповідно до параграфів 1 і 2, було включено, повністю або частково, до резервів, не доступних для розподілу, якщо вони виникають щодо активів, які утримуються як фінансові основні засоби, щодо матеріальних і нематеріальних активів, та щодо будь-яких операцій, здійснених для покриття таких активів.

4. Держави-члени можуть передбачити, щоб позитивні різниці від перерахунку, що виникають з форвардних операцій, активів чи зобов'язань, не охоплених або не прямо охоплених іншими форвардними операціями, або активами чи зобов'язаннями, не відображалися у звіті про прибутки та збитки.

5. Якщо використовується метод, визначений у статті 59 Директиви 78/660/ЄЕС, держави-члени можуть передбачити, що будь-які різниці від перерахунку повинні бути переведені, повністю або частково, безпосередньо до резервів. Позитивні та негативні різниці від перерахунку, переведені до резервів, повинні відображатися окремо у балансі або у примітках до звітності.

6. Держави-члени можуть вимагати або дозволити, щоб різниці від перерахунку, що виникають при консолідації з повторного перерахунку капіталу та резервів афілійованої компанії або частки участі у капіталі та резервах на початку звітного періоду, було включено, повністю або частково, до консолідованих резервів, разом з різницями від перерахунку, що виникають при перерахунку будь-яких операцій, здійснених для покриття такого капіталу і таких резервів.

7. Держави-члени можуть вимагати або дозволити, щоб доходи та витрати афілійованих компаній та частки участі були перераховані при консолідації за середніми курсами обміну, що діють протягом звітного періоду.

СЕКЦІЯ 8

ЗМІСТ ПРИМІТОК ДО ЗВІТНОСТІ

Стаття 40

1. Стаття 43 (1) Директиви 78/660/ЄЕС застосовується відповідно до статті 37 цієї Директиви і наведених нижче умов.

2. Окрім інформації, що вимагається згідно зі статтею 43 (1) (5) Директиви 78/660/ЄЕС, кредитні установи повинні розкривати таку інформацію стосовно позиції Зобов'язання 8 (Субординовані

зобов'язання):

- (a) стосовно кожного кредиту, що перевищує 10% від загальної суми субординованих зобов'язань:
 - (i) суму кредиту, валюту, у якій він виражений, відсоткову ставку та дату погашення або зазначення того, що він становить випуск безстрокових облігацій;
 - (ii) чи існують будь-які обставини, за яких вимагається дострокове погашення;
 - (iii) умови субординації, існування будь-яких застережень для конвертації субординованого зобов'язання у капітал або певну іншу форму зобов'язання та умови будь-яких таких застережень.
- (b) загальне визначення правил, що регулюють інші кредити.

3.

- (a) Замість інформації, що вимагається згідно зі статтею 43 (1) (6) Директиви 78/660/СЕС, кредитні установи повинні у примітках до їхньої звітності зазначати окремо для кожної з позицій Активи 3 (b) та 4 і позицій Зобов'язання 1 (b), 2 (a), 2 (b) (bb) і 3 (b) суми таких кредитів та авансів і зобов'язань з урахуванням їхнього строку погашення, що залишився, таким чином:
 - не більше трьох місяців,
 - більше трьох місяців, але не більше одного року,
 - більше одного року, але не більше п'яти років,
 - більше п'яти років.

Для позиції Активи 4, кредити та аванси на вимогу та за повідомленням за короткий строк також повинні бути відображені.

Якщо кредити та аванси або зобов'язання передбачають оплату частинами, строк погашення, що залишився, повинен становити період між датою балансу та датою, в яку кожна частина підлягає сплаті.

Проте протягом п'яти років після дати, зазначеної у статті 47 (2), держави-члени можуть вимагати або дозволити лістинг за строком погашення активів і зобов'язань, зазначених у цій статті, з урахуванням початково узгодженого строку погашення або строку повідомлення. У такому разі, якщо кредитна установа отримала існуючий кредит, не засвідчений сертифікатом, держави-члени вимагатимуть класифікації такого кредиту з урахуванням строку погашення, що залишився, станом на дату, в яку його було отримано. Для цілей цього підпараграфу, початково узгоджений строк погашення для кредитів становить період між датою першого використання та датою погашення; строком повідомлення вважається період між датою, в яку повідомлення надано, та датою, в яку необхідно здійснити погашення; якщо кредити та аванси або зобов'язання підлягають погашенню частинами, узгоджений строк погашення становить період між датою, в яку такі кредити та аванси або зобов'язання виникли, та датою, в яку остання частина підлягає сплаті. Кредитні установи повинні також вказати для позицій балансу, зазначених у цьому підпараграфі, яка частина таких активів і зобов'язань підлягатиме сплаті протягом одного року з дати балансу.

- (b) Кредитні установи повинні, стосовно позиції Активи 5 (Боргові цінні папери, у тому числі цінні папери з фіксованим доходом) та позиції Зобов'язання 3 (a) (Випущені боргові цінні папери), вказати, яка частина активів і зобов'язань підлягатиме сплаті протягом одного року з дати балансу.
- (c) Держави-члени можуть вимагати, щоб у балансі надавалася інформація, зазначена у підпараграфах (a) та (b).
- (d) Кредитні установи повинні надавати дані активів, які вони надали в якості забезпечення їхніх власних зобов'язань або зобов'язань третіх осіб (у тому числі умовних зобов'язань); такі дані

повинні надаватися з достатніми деталями для визначення для кожної позиції Зобов'язання та для кожної позабалансової позиції загальної суми активів, наданих в якості забезпечення.

4. Якщо кредитні установи повинні надати інформацію, зазначену у статті 43 (1) (7) Директиви 78/660/ЄЕС, у позабалансових позиціях, така інформація не обов'язково повинна повторюватися у примітках до звітності.

5. Замість інформації, що вимагається згідно зі статтею 43 (1) (8) Директиви 78/660/ЄЕС, кредитна установа повинна зазначити у примітках до її звітності частину доходу, що стосується позицій 1, 3, 4, 6 та 7 статті 27 або позицій В 1, В 2, В 3, В 4 та В 7 статті 28 за географічними ринками, якщо, беручи до уваги спосіб, у який організована кредитна установа, такі ринки суттєво відрізняються один від одного. Статтю 45 (1) (b) Директиви 78/660/ЄЕС застосовують.

6. Покликання у статті 43 (1) (9) Директиви 78/660/ЄЕС на статтю 23 (6) зазначеної Директиви вважається покликанням на статтю 27 (8) або статтю 28 (А 4) цієї Директиви.

7. Як відступ від статті 43 (1) (13) Директиви 78/660/ЄЕС, кредитні установи повинні відображати лише суми авансів та кредитів, наданих членам їхніх адміністративних, управлінських та наглядових органів, і зобов'язань, прийнятих від їхнього імені у формі будь-яких гарантій. Така інформація повинна бути надана у формі підсумку для кожної категорії.

Стаття 41

1. Інформація, передбачена у статті 15 (3) Директиви 78/660/ЄЕС, повинна надаватися стосовно активів, що утримуються як основні засоби, як визначено у статті 35 цієї Директиви. Проте зобов'язання щодо відображення коригувань вартості окремо не застосовується, якщо держава-член дозволила здійснювати взаємозалік між коригуваннями вартості відповідно до статті 34 (2) цієї Директиви. У такому разі коригування вартості можуть поєднуватися з іншими позиціями.

2. Держави-члени повинні вимагати від кредитних установ надання такої інформації, а також у примітках до їхньої звітності:

- (a) розбивку обігових цінних паперів, відображених у позиціях Активи 5–8, на цінні папери, що котируються на біржі, та цінні папери, що не котируються на біржі;
- (b) розбивку обігових цінних паперів, відображених у позиціях Активів 5 і 6, на цінні папери, які, відповідно до статті 35, утримуються чи не утримуються як фінансові основні засоби, та критерій, що використовується для розмежування між двома категоріями обігових цінних паперів;
- (c) вартість лізингових операцій, розподілених між відповідними позиціями балансу;
- (d) розбивку позиції Активи 13, позиції Зобов'язання 4, позицій 10 і 18 у вертикальній структурі або А 6 і А 11 у горизонтальній структурі, та позицій 7 і 17 у вертикальній структурі або В 7 і В 9 у горизонтальній структурі у звіті про прибутки та збитки на їхні основні складові суми, якщо такі суми є важливими з метою оцінювання річної звітності, а також роз'яснення їхнього характеру та суми;
- (e) витрати, сплачені на рахунок субординованих зобов'язань кредитною установою у звітному році;
- (f) те, що установа надає управлінські та агентські послуги третім особам, якщо масштаб діяльності такого виду є суттєвим відносно діяльності установи в цілому;
- (g) сукупні суми активів і зобов'язань, виражені в іноземних валютах, перераховані у валюту, в якій складено річну звітність;
- (h) зазначення типів форвардних операцій, для яких строк погашення ще не настав, що підлягають сплаті на дату балансу, зокрема, із зазначенням, для кожного типу операції, чи вони здійснені у значній мірі з метою захисту від ризиків коливань відсоткових ставок, обмінних курсів та ринкових цін, та чи вони здійснені у значній мірі для комерційних цілей. Такі типи операцій

повинні включати всі такі операції, у зв'язку з якими доходи або витрати повинні бути включені до статті 27, позицію 6, статті 28, позиції А 3 або В 4, або статті 29 (3), наприклад, іноземні валюти, дорогоцінні метали, обігові цінні папери, депозитні сертифікати та інші активи.

СЕКЦІЯ 9

ПОЛОЖЕННЯ ЩОДО КОНСОЛІДОВАНОЇ ЗВІТНОСТІ

Стаття 42

1. Кредитні установи складають консолідовану звітність та консолідовані річні звіти відповідно до Директиви 83/349/ЄЕС, крім випадків, коли у цій секції передбачено інше.
2. Якщо держава-член не застосовує статтю 5 Директиви 83/349/ЄЕС, параграф 1 цієї статті також застосовується до материнських компаній, єдина мета яких полягає у придбанні часток участі у дочірніх компаніях та управлінні такими частками участі, а також отриманні прибутку з них, якщо такі дочірні компанії виключно або головним чином є кредитними установами.

Стаття 43

1. Директива 83/349/ЄЕС застосовується відповідно до статті 1 цієї Директиви та параграфу 2 цієї статті.
2.
 - (a) Статті 4, 6, 15 та 40 Директиви 83/349/ЄЕС не застосовуються.
 - (b) Держави-члени можуть застосовувати статтю 7 Директиви 83/349/ЄЕС відповідно до таких додаткових умов:
 - материнська компанія повинна заявити, що вона гарантує зобов'язання, прийняті компанією, звільненою від відповідних зобов'язань; існування такої заяви повинно відображатися у звітності компанії, звільненої від відповідних зобов'язань;
 - материнська компанія повинна бути кредитною установою у розумінні статті 2 (1) (a) цієї Директиви.
 - (c) Інформацію, зазначену у перших двох абзацах статті 9 (2) Директиви 83/349/ЄЕС, зокрема:
 - сума основних засобів та
 - чистий оборотвикласти в такій редакції:
 - сума позицій 1, 3, 4, 6 та 7 у статті 27 або В 1, В 2, В 3, В 4 та В 7 у статті 28 цієї Директиви.
 - (d) Якщо, в результаті застосування статті 13 (3) (c) Директиви 83/349/ЄЕС, дочірню компанію, що є кредитною установою, не включено до консолідованої звітності, проте якщо акції такої компанії тимчасово утримуються в результаті операції з надання фінансової допомоги з метою реорганізації або порятунку відповідної компанії, річна звітність такої компанії додається до консолідованої звітності, а також надається додаткова інформація у примітках до звітності стосовно характеру та умов операції з надання фінансової допомоги.
 - (e) Держава-член може також застосовувати статтю 12 Директиви 83/349/ЄЕС до двох або декількох кредитних установ, які не є пов'язаними, як описано у статті 1 (1) або (2) зазначеної Директиви, проте управління якими здійснюється на уніфікованій основі, в інший спосіб, ніж відповідно до договору або положень установчого договору або статуту.

▼В

- (g) Для цілей структури консолідованої звітності:
- Застосовуються статті 3, 5–26 та 29–34 цієї Директиви;
 - покликання у статті 17 Директиви 83/349/ЄЕС на статтю 15 (3) Директиви 78/660/ЄЕС застосовується до активів, що вважаються основними засобами відповідно до статті 35 цієї Директиви.
- (h) Стаття 34 Директиви 83/349/ЄЕС застосовується стосовно змісту приміток до консолідованої звітності, відповідно до статей 40 та 41 цієї Директиви.

СЕКЦІЯ 10

ПУБЛІКАЦІЯ

Стаття 44

1. Належним чином затверджена річна звітність кредитних установ, разом з річними звітами і звітами осіб, відповідальних за аудит звітності, публікується в порядку, встановленому національним правом, відповідно до статті 3 Директиви 68/151/ЄЕС (⁸).

Проте національне право може дозволяти не публікувати річну звітність, як визначено вище. У такому разі до неї забезпечується доступ для громадськості у зареєстрованому офісі компанії у відповідній державі-члені. Повинна існувати можливість отримати копію усього або частини будь-якого такого звіту на вимогу. Ціна такої копії не повинна перевищувати адміністративні витрати на неї.

2. Параграф 1 також застосовується до належним чином затвердженої консолідованої звітності, консолідованих річних звітів та звітів осіб, відповідальних за аудит звітності.

3. Проте якщо кредитна установа, яка склала річну звітність або консолідовану звітність, не створена як компанія одного з типів компаній, перелічених у статті 1 (1) Директиви 78/660/ЄЕС, та її національне право не вимагає від неї публікації документів, зазначених у параграфах 1 та 2 цієї статті, як передбачено у статті 3 Директиви 68/151/ЄЕС, вона повинна, принаймні, забезпечити доступ до них для громадськості у своєму зареєстрованому офісі або, за відсутності зареєстрованого офісу, за місцезнаходженням основного місця діяльності. Повинна існувати можливість отримати копії таких документів на вимогу. Ціни таких копій не повинні перевищувати адміністративні витрати на них.

4. Річна звітність та консолідована звітність кредитної установи повинна публікуватися у кожній державі-члені, в якій така кредитна установа має філії у розумінні третього абзацу статті 1 Директиви 77/780/ЄЕС. Такі держави-члени можуть вимагати, щоб такі документи публікувалися їхніми офіційними мовами.

5. Держави-члени повинні передбачити належні санкції за недотримання правил публікації, зазначених у цій статті.

СЕКЦІЯ 11

ПРОВЕДЕННЯ АУДИТІВ

Стаття 45

Держава-член не обов'язково повинна застосовувати статтю 2 (1) (b) (iii) Директиви 84/253/ЄЕС (⁹) до державних ощадних банків, якщо обов'язковий аудит документів таких компаній, вказаних у статті 1 (1) зазначеної Директиви, покладено на існуючий наглядовий орган стосовно таких ощадних банків у

момент набуття чинності цією Директивою, та якщо відповідальна особа виконує принаймні умови, встановлені у статті 3–9 Директиви 84/253/ЄЕС.

СЕКЦІЯ 12

ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 46

Контактний комітет, створений відповідно до статті 52 Директиви 78/660/ЄЕС, повинен, у разі правомочного засідання, також мати такі функції:

- (a) сприяти, без обмеження статей 169 і 170 Договору, гармонізованому застосуванню цієї Директиви за допомогою регулярних зустрічей, для розгляду, зокрема, практичних проблем, що виникають у зв'язку із її застосуванням;
- (b) консультувати Комісію, за необхідності, щодо доповнень або змін до цієї Директиви.

Стаття 47

1. Держави-члени повинні ввести в дію закони, підзаконні нормативно-правові акти та адміністративні положення, необхідні для дотримання ними вимог цієї Директиви, до 31 грудня 1990 року. Вони повинні негайно інформувати про це Комісію.

(2) Держава-член може передбачити, що положення, зазначені в параграфі 1, спершу повинні застосовуватися до річної звітності та консолідованої звітності за фінансові роки, що починаються з 01 січня 1993 року або протягом календарного 1993 року.

3. Держави-члени передають Комісії тексти основних положень національного права, які вони ухвалюють у сфері, що регулюється цією Директивою.

Стаття 48

Упродовж п'яти років з дати, зазначеної у статті 47 (2), Рада, діючи за поданням Комісії, повинна перевіряти та, за потреби, переглядати всі такі положення цієї Директиви, які передбачають опції для держав-членів, разом зі статтями 2 (1), 27, 28 та 41, з огляду на досвід, отриманий при застосуванні цієї Директиви, і, зокрема, цілі більшої прозорості та гармонізації положень, зазначених у цій Директиві.

Стаття 49

Цю Директиву адресовано державам-членам.

(¹) ОВ № С 130, 01.06.1981, с. 1, ОВ № С 83, 24.03.1984, с. 6 та ОВ № С 351, 31.12.1985, с. 24.

(²) ОВ № С 242, 12.09.1983, с. 33 та ОВ № С 163, 10.07.1978, с. 60.

(³) ОВ № С 112, 03.05.1982, с. 60.

(⁴) ОВ № L 222, 14.08.1978, с. 11.

(⁵) ОВ № L 314, 04.12.1984, с. 28.

(⁶) ОВ № L 193, 18.07.1983, с. 1.

(⁷) ОВ № L 322, 17.12.1977, с. 30.

(⁸) ОВ № L 65, 14.03.1968, с. 8.

(⁹) ОВ № L 126, 12.05.1984, с. 20.